

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 21. ledna 2019 v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Ihnáta a soudců JUDr. Jaroslavy Míketové a Mgr. Petra Tajduse odvolání **obžalovaného: Ilias G.**, narozený xxx, a poškozené: **nezletilá XY**, narozená xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 9. 11. 2018 č. j. 2 T 124/2018-382 a rozhodl

takto:

I.

Z podnětu obžalovaného Iliase G. se podle § 258 odstavec 1 písmeno b), e), f) trestního řádu **zrušuje** napadený rozsudek v celém rozsahu.

Za podmínek § 259 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu se

obžalovaný

Ilias G., narozený xxx v xxx, dělník, trvale bytem xxx, adresa pro účely doručování xxx,

nově uznává vinným,

že

dne 24. 1. 2018 v 06.40 hodin mezi obcemi Město Albrechtice a Třemešná, okres Bruntál, na silnici I. třídy č. 57 v km 11,534, jako řidič osobního motorového vozidla značky Fiat Multipla, RZ xxx, porušil ustanovení § 4 písmeno a), § 5 odstavec 1 písmeno b), § 5 odstavec 2 písmeno b), § 18 odstavec 1, odstavec 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, když po předchozím společném požití alkoholických nápojů s poškozeným Vladimírem G., v době, kdy se v krvi obžalovaného nacházelo nejméně 1,86 promile alkoholu, a v krvi poškozeného Vladimíra G. 2,89 promile alkoholu, se obžalovaný pohyboval s vozidlem rychlostí nejméně 115 km/hod., přehlédl ve směru jeho jízdy rychlostí 37,6 km/hod. před ním jedoucí traktor NEW HOLLAND T7.250BZ, RZ xxx, s přívěsem PICHON, z majetku Ing. Roberta S., řízeného Petrem K., kterému nesvítilo zadní levé světlo a byl silně znečištěn, což ztížilo jeho rozeznatelnost, do jehož zadní části obžalovaný čelně narazil a způsobil na něm škodu ve výši 370 198 Kč, přičemž jeho spolujezdec Vladimír G., narozený xxx, který seděl nepřipoután Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

bezpečnostními pásy na místě spolujezdce vpravo, čímž porušil ustanovení § 4 písm. a), § 9 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, při střetu utrpěl velmi závažná tříštivá poranění lebky, rozmoždění mozku, roztržení srdce a další zranění, v důsledku kterých na místě nehody zemřel,

tedy

jednak

jinému z nedbalosti způsobil smrt a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

jednak

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu, jinému ublížení na zdraví a větší škodu na cizím majetku,

čímž spáchal

jednak

přechin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

jednak

přechin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 143 odstavec 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu** odnětí svobody v **trvání 2 (dvou) roků**.

Dle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v **trvání 3 (tří) roků**.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v **zákazu řízení všech motorových vozidel** na dobu **v trvání 5 (pěti) let**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradu škody poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, se sídlem v Praze 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518, **částku 2 503,20 Kč**.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** nemajetkovou újmu v penězích poškozené **XY**, narozené xxx, bytem xxx, zastoupené zákonnou zástupkyní matkou Pavlínou M., narozenou xxx, bytem xxx, **ve výši 354 000 Kč**.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, se sídlem v Praze 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518, a poškozená XY, narozená xxx, bytem xxx, zastoupená zákonnou zástupkyní matkou Pavlínou M., narozenou xxx, bytem xxx, **odkazují** se zbytkem nároku na náhradu škody a nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Odvolání poškozené nezletilé **XY** zastoupené zákonnou zástupkyní matkou Pavlínou M., se podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 9. 11. 2018 č. j. 2 T 124/2018-382 byl obžalovaný Ilias G. uznán vinným, že dne 24. 1. 2018 v 06.40 hodin mezi obcemi Město Albrechtice a Třemešná, okres Bruntál, na silnici I. třídy č. 57 v km 11,534, jako řidič osobního motorového vozidla značky Fiat Multipla, RZ xxx, porušil ustanovení § 4 písmeno a), § 5 odstavec 1 písmeno b), § 5 odstavec 2 písmeno b), § 18 odstavec 1, odstavec 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, když po předchozím požití alkoholických nápojů, v době, kdy se v jeho krvi nacházelo nejméně 1,86 promile alkoholu a s vozidlem se pohyboval rychlostí nejméně 115 km/hod., přehlédl ve směru jeho jízdy rychlostí 37,6 km/hod. před ním jedoucí traktor NEW HOLLAND T7.250BZ, RZ xxx, s přívěsem PICHON, z majetku Ing. Roberta S., řízeného Petrem K., do jehož zadní části čelně narazil a způsobil na něm předběžně vyčíslenou škodu ve výši cca 250 000 Kč, přičemž jeho spolujezdec Vladimír G., narozený xxx, který seděl nepřipoután bezpečnostními pásy na místě spolujezdce vpravo, při střetu utrpěl velmi závažná tříštivá poranění lebky, rozmoždění mozku, roztržení srdce a další zranění, v důsledku kterých na místě nehody zemřel. Jednání obžalovaného bylo právně kvalifikováno jednak jako přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, jednak jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a odsouzen byl podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků nepodmíněně a podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 6 roků. Současně podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, částku 4 172 Kč a nemajetkové újme v penězích poškozené XY, zastoupené zákonnou zástupkyní matkou Pavlínou M., a zastoupené zmocněncem JUDr. Martinem Skybou, částku ve výši 400 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená XY, odkázána se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Proti tomuto rozsudku si včas a řádně podal odvolání obžalovaný prostřednictvím svého obhájce, které směřoval proti výroku o nepodmíněném trestu odnětí svobody. Obhájce uvedl, že již hlavní líčení proběhlo na žádost obžalovaného v jeho nepřítomnosti, neboť ošetřující lékařka paní MUDr. Dominika P. z psychiatrické ambulance se vyjádřila, že by nebylo vhodné vystavovat jej vyšetřovacím úkonům a znovu ho vracet do situace, aby se tak vyhnulo dalšímu poškození zdraví jmenovaného. Po dopravní nehodě obžalovaný utrpěl zranění, ze kterých se již do své smrti nevyhléčí a poslat jej do výkonu trestu odnětí svobody, byť na relativně krátkou dobu, by znamenalo, že by se již z vězení nevrátil. Zesnulý Vladimír G. byl jeho bratrem a nejbližší osobou. Oba spolu trávili převážnou většinu svého volného času, kdy i osudná cesta z Krnova do Liptáně, kam již nedojeli, byla cestou z místa, kde společně relaxovali poté, kdy přes den společně rekonstruovali nemovitost ve vlastnictví Vladimíra G. Odchod bratra z tohoto světa z viny obžalovaného je pro něj skutečností, se kterou se již nikdy zcela nesrovná a pocit viny si ponese po celý zbytek života a nic na tom nemění skutečnost, že Vladimír G. požíval společně s obžalovaným alkoholické nápoje a při jízdě se ve vozidle nepřipoutal, ani okolnost, že vozidlu, do kterého narazil, nesvítlo levé koncové světlo a obžalovaný toto vozidlo zřejmě nepovažoval za traktor s přívěsem, ale za jednostopé vozidlo. Ví, že neměl překračovat nejvyšší dovolenou rychlost a už vůbec nikdy neměl sednout ovlivněný alkoholem za volant, aby řídil motorové vozidlo. Družka zesnulého Vladimíra G., slečna Aneta Š., by se mohla vyjádřit k hloubce vztahu obou bratrů, kteří byli jako dvojčata a jak těžce obžalovaný nesl skutečnost, že způsobil smrt svého bratra. Proto ji navrhuje vyslechnout jako svědkyni. Skutečnost, že traktor s přívěsem z majetku Ing. Roberta S., nebyl z levé strany vůbec osvětlen, což může potvrdit pan František L., který dle úředního záznamu ze dne 24. ledna 2018 traktor předjížděl a až do poslední chvíle byl přesvědčen, že se jedná o cyklistu nebo motocyklistu a do traktoru s přívěsem nenajel jenom proto, že před zamýšleným předjížděním „cyklisty“ pro jistotu přibrzdil, a tím v poslední chvíli zjistil, že se nejedná o cyklistu, ale o traktor s přívěsem a stačil tak odvrátit střetnutí. Navrhl, aby

byl František L. odvolacím soudem vyslechnut jako svědek. Neměl žádnou připomínku k výrokům, týkajících se náhrady škody, stejně k uloženému trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Poukázal na špatný zdravotní stav obžalovaného, kdy si je vědom, že by si jinak nepodmíněný trest odnětí svobody zcela zasloužil. Navrhl krajskému soudu, aby zrušil o trestu odnětí svobody a uložil mu trest odnětí svobody s podmíněným odkladem. Doložil lékařskou zprávu ohledně utrpených zranění při nehodě a toho, že se léčí u psychiatra.

3. Proti rozsudku si včas a řádně podala odvolání poškozená nezl. XY prostřednictvím svého zmocněnce zastoupená zákonnou zástupkyní matkou Pavlínou M., a to proti výroku o náhradě škody, kde uvedla, že rozsudek okresního soudu považuje v této části za nesprávný a z části také za nepřezkoumatelný. V trestním řízení se proti obžalovanému připojila s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 1 000 000 Kč představující peněžitou náhradu vyvažující duševní útrapy spočívající ve ztrátě otce. V době úmrtí jejího otce jí bylo pouhých 10 let. Se svým otcem měla velice blízký, láskyplný, harmonický, emočně oboustranně naplněný vztah. Smrt otce byla nečekaná, s jeho ztrátou se dodnes nevyrovnala. Dětská lékařka jí předepsala utišující léky. Svého otce velmi milovala, byla na něj fixovaná a byl pro ni velkým vzorem. Psala mu dopisy, kreslila obrázky, psala o něm příběhy. Otec jí učil bruslit, lyžovat, jezdit na kole. Jeho ztráta ji poznamenala na celý život, s velkou pravděpodobností se dalo očekávat, že jejich vztah by se dále vyvíjel po dobu nejméně dalších 20 let. Zesnulý Vladimír G. podnikal a pořízoval jí hodnotnější dary, jako lyžařskou výbavu, brusle, mobilní telefon, dopřával jí taktéž každoroční zimní i letní dovolenou v zahraničí, hradil lyžařský výcvik, paušál na telefon, opravy a servis automobilu matky apod. Nezletilá je žákyní xxx třídy ZŠ s výbornými školními výsledky. Je hudebně nadaná, navštěvuje ZUŠ, učí se hře na klavír, tancuje v taneční skupině. Ztráta otce ji též zasáhne po finanční stránce, neboť tento jí umožňoval vysoký životní standard, na který byla zvyklá. Jako matka samoživitelka, už své dceři nemůže dopřát to, co předtím. Obžalovaný se nezletilý do dnešního dne za svůj čin neomluvil, neprojevil lítost a na odškodnění jí ničeho neposkytl. S výší nemajetkové újmy tak, jak ji stanovil soud, nesouhlasí, kdy mám za to, že tato v žádném případě plně nevyvažuje duševní útrapy dcery spojené se ztrátou otce. Soud se při svých úvahách o výši nemateriální škody zabýval ve vztahu k míře zavinění pouze tím, že zesnulý nebyl při jízdě připoután, nezhodnotil však již ten fakt, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vlivem alkoholu, navíc zjevně agresivní jízdou, když přestože vědom si požití značného množství alkoholu, jel rychlostí nejméně 115 km/h a z těchto důvodů má za to, že není opodstatněný výrok, jímž byla odkázána se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Závěrem navrhl, aby krajský soud výroky o náhradě škody změnil tak, že obžalovaný je povinen zaplatit poškozené nezl. XY částku 1 000 000 Kč na nemajetkové újmě v penězích.
4. Obžalovaný se k odvolání poškozené nezl. XY písemně vyjádřil prostřednictvím svého obhájce, kdy uvedl, že odvolatelka opomněla skutečnost, že její otec Vladimír G. požíval společně s obžalovaným Iliasem G. před jízdou alkoholické nápoje, tedy že nastoupil do vozidla s vědomím, že obžalovaný bude řídit vozidlo pod vlivem alkoholu a napříč této skutečnosti se ani nepřipoutal bezpečnostními pásy, což ostatně i prvoinstanční soud uvádí, zvyšovalo možnost smrtelného zranění. Dále se nezmínila o skutečnosti, že v důsledku úmrtí Vladimíra G. obdržela její matka paní Pavlína M. plnění z životního pojištění u České pojišťovny v částce 1 700 000 Kč, z úrazového pojištění zemřelého pak v částce 500 000 Kč, a že jako jediná dcera Vladimíra G. zdědila veškerý nemovitý a movitý majetek zesnulého. Proto navrhl, aby bylo odvolání poškozené krajským soudem zamítnuto.
5. Odvolání byla podána včas (§ 248/1 tr. řádu), oprávněnými osobami (§ 246/1b tr. řádu) a měla zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr. řádu). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. řádu či odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. řádu.
6. Odvolací soud z podnětu podaného opravného prostředku přezkoumal z hledisek vyjádřených v ust. § 254 odst. 1, 3 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž bylo

podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení vydání napadeného rozsudku předcházejícího, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

7. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku, než v tom, proti němu bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.
8. V tomto případě krajský soud dospěl k závěru, že ačkoliv obžalovaný napadl svým odvoláním pouze výrok o trestu, tento má svůj původ ve vadách ve výroku o vině a tím i ve výrocích o náhradě škody a nemajetkové újmy v penězích. Z těchto důvodů byl přezkoumán krajským soudem i výrok o vině a krajský soud dospěl k závěru, že okresní soud pochybil, pokud nestanovil rozsah spoluzavinění poškozeného zemřelého Vladimíra G. a nepromítl ji do skutkové věty rozsudku včetně všech okolností majících vliv na vznik dopravní nehody, což bylo podstatné pro následující výrok o trestu a dotklo se to i výroku o náhradě škody, který byl krajským soudem z toho důvodu také přezkoumán. Ačkoliv okresní soud provedl všechny podstatné důkazy, a zjistil skutkový stav, správně tyto důkazy nevyhodnotil a skutkový stav nepopsal ve skutkové větě ve výroku o vině správně.
9. Z výpovědi obžalovaného i z protokolu o nehodě v silničním provozu včetně prohlášení koronera (č. l. 125), ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, kdy znalci nezjistili, že by měl poškozený zemřelý na sobě stopy po pásech (č. l. 148), bylo zjištěno, že poškozený Vladimír G. nebyl v době dopravní nehody připoután bezpečnostními pásy, čímž porušil ust. § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů, dle kterého je přepravovaná osoba povinna být za jízdy připoutána na sedadle bezpečnostním pásem, pokud je jím sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu a porušil i ust. § 4 písm. a) cit. zák., dle kterého při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob, ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí, ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu a tuto povinnost porušil tím, že jel vozidlem řízeným obžalovaným, ačkoliv věděl, že tento je pod vlivem alkoholu a není schopen bezpečně řídit vozidlo.
10. Z provedeného dokazování před okresním soudem bylo také prokázáno, a to nejen z vyjádření obhajoby, že alkoholické nápoje požívali jak obžalovaný, tak i zemřelý poškozený společně před jízdou, o čemž svědčí i zjištěná hladina alkoholu v krvi zemřelého, která činila dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (č. l. 130-150), 2,89 promile alkoholu. Poškozený si v době, kdy nasedal do vozidla, které řídil jeho bratr obžalovaný Ilias G., byl plně vědom, že tento nachází v podnapilém stavu a že není schopen bezpečně řídit motorové vozidlo a že může dojít v takovém případě i k dopravní nehodě a případně k různým následkům nejen na majetku ale i na jejich zdraví.
11. Všechny tyto okolnosti měly vést okresní soud ke stanovení míry spoluzavinění poškozeného na předmětné dopravní nehodě a následku, který nastal. Okresní soud pochybil, pokud se o těchto skutečnostech zmínil pouze okrajově v rámci odůvodnění výroku o náhradě škody, konkrétně nemajetkové újmy v penězích u nezl. XY. Krajský soud musel toto pochybení napravit, neboť

toto mělo svůj podstatný význam v dalších výrocích, nejen ve výroku o vině a stanovil míru spoluzavinění poškozeného na 40% a v tomto ohledu doplnil skutkovou větu výroku o vině.

12. Stejně tak z provedeného dokazování před okresním soudem bylo zjištěno, že traktor NEW HOLLAND T7.250BZ, RZ xxx, s přívěsem PICHON, z majetku Ing. Roberta S., neměl přívěs řádně osvětlen. Tomu v době před dopravní nehodou nesvítilo levé zadní světlo a byl silně znečištěn, což ztížilo jeho rozeznatelnost pro příjezdějící vozidlo za ním. Znalec z oboru doprava, ekonomika, strojírenství Ing. Ivan Krejza ve svém znaleckém posudku (č. l. 181-219) mj. uvedl, že řidič vozidla nereagoval na koncová světla přívěsu, i když je možné, jak plyne z videozáznamu, že levé koncové světlo na přívěsu nemuselo svítit. Zda toto levé koncové světlo na přívěsu nesvítilo rovněž v době střetu nelze jednoznačně vyloučit ani potvrdit, zvláště když při ohledání místa nehody levé koncové světlo na přívěsu svítilo, jak plyne z fotodokumentace. Znalec také uvedl, že prohlídkou koncového levého zadního světla přívěsu a demontáží žárovky koncového světla bylo zjištěno, že je dostatečný přítlak v kontaktu žárovky, zde nebyla zjištěna žádná závada, pouze na kontaktech žárovky byly zjištěny určité oxidace, které mohly způsobit při určitém pohybu přívěsu po nerovnostech posun a je možné, že mohlo dojít k určité ztrátě přívodu proudu k této žárovce. Zda v okamžiku krátce před střetem tato žárovka levého koncového světla přívěsu svítila nebo nesvítila nelze jednoznačně potvrdit ani vyloučit. Tato skutečnost, že levé zadní světlo přívěsu nesvítilo, byla prokázána fotodokumentací, která je založena na č. l. 8-21, konkrétně fotografiemi č. 20-27, především pak fotografií č. 21, na které je evidentní, že ani prvky na cisterně, které měly odrážet světlo, nemohly tuto funkci plnit s ohledem na silné znečištění cisterny. To, že nesvítilo cisterně levé zadní světlo, což mohlo vést ve tmě k dojmu, že se jedná o jednostopé vozidlo, je patrné z dalších fotografií na č. l. 251-252, kdy projíždějící traktor s cisternou zaznamenala kamera na ul. Krnovské dne 21. 1. 2018 v 6:33 hod. a kamera na ul. Hešlerové ve městě Albrechtice v době 6:35 hod. S ohledem na tyto dostačující důkazy založené ve spise už krajský soud neměl důvod vyslýchat dalšího svědka navrhovaného obžalovaným v rámci podaného odvolání, Františka L., který se k této skutečnosti také vyjádřil a potvrdil, že cisterně nesvítilo levé zadní světlo, neboť tento důkaz by byl již nadbytečný a z toho důvodu byl návrh na doplnění dokazování zamítnut. Tato prokázaná skutečnost byla jistě i příčinou toho, že obžalovaný včas nerozeznal, že nejde o jednostopé vozidlo ale o přívěs, který začal předjíždět, a již nestačil, s ohledem i na vliv alkoholu, včas zareagovat a narazil čelně do tohoto přívěsu. Z tohoto důvodu byla i tato skutečnost krajským soudem doplněna do skutkové věty výroku o vině. Vzhledem na zásadu „in dubio pro reo“ okresní soud měl vyhodnotit tyto skutečnosti ve prospěch obžalovaného, když i s ohledem na kamerový záznam cisterny, který byl pořízen těsně před dopravní nehodou, bylo zjevné, že v té době zadní levé světlo nesvítilo u přívěsu a z těchto skutečností vycházet.
13. Z lékařských zpráv založených ve spise bylo zjištěno, že obžalovaný při autonehodě utrpěl polytrauma s respirační nedostatečností, dočasnou tracheostomií, natržení hrudní aorty v oblouku, zhmoždění horního laloku pravé plíce, dolního laloku sleziny, dále zlomeninu nosních kůstek a stehenní kosti vpravo s dislokací. Po dopravní nehodě mu byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha, neboť smrt svého bratra nesl velmi těžce (č. l. 228-249).
14. U veřejného zasedání bylo doplněno dokazování zprávou České pojišťovny, a.s., u které byla vyřizována dopravní nehoda jako škodná událost, ze které krajský soud zjistil, že Ing. Robertu S., majiteli cisterny, do které obžalovaný narazil, bylo vyplaceno pojistné plnění ve výši 360 198 Kč, a to už po odečtení částky 10 000 Kč jako spoluúčasti poškozeného. I tato skutečnost byla promítnuta do skutkové věty ve výroku o vině.
15. Stejně jako okresní soud i krajský soud dospěl k závěru, že obžalovaný zavinil dopravní nehodu tím, že porušil ust. § 4 písm. a), § 5 odst. 1 písm. b), § 5 odst. 2 písm. b), § 18 odst. 1, 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, kdy svým jednáním ohrožoval život, zdraví a majetek jiných osob, nejen svůj, nevěnoval se plně řízení vozidla, nesledoval situaci

v provozu na pozemních komunikacích, řídil vozidlo po předchozím požití alkoholických nápojů v době, kdy se v jeho krvi nacházelo nejméně 1,86 promile alkoholu a s vozidlem se pohyboval rychlostí nejméně 115 km/h v místě, kde je povolená rychlost do 90 km/h, čímž porušil důležité povinnosti vyplývající ze zákona, kdy řídil motorové vozidlo zn. Fiat Multipla RZ xxx, přičemž přehlédl ve směru jeho jízdy jedoucí traktor s přívěsem z majetku Ing. Roberta S. jedoucí rychlostí jízdy 37,6 km/h, kterému však nesvítilo levé zadní světlo a přívěs byl silně znečištěn, což ztížilo je rozeznatelnost, do jehož zadní části obžalovaný čelně narazil a způsobil tak na přívěsu škodu ve výši 370 198 Kč a jeho spolujezdec, který nebyl připoután, byl taktéž pod vlivem alkoholu, který před jízdou společně požívali, Vladimír G. utrpěl velmi závažná tříštivá poranění lebky, zhmoždění mozku, roztržení srdce a další zranění, v důsledku kterých na místě nehody zemřel.

16. Z podnětu odvolání obžalovaného krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. b), e), f) tr. ř. zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a za podmínek § 259 odst. 3 písm. a) tr. ř. obžalovaného nově uznal vinným skutkem, který je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí a jednání právně kvalifikoval jednak jako přečin usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, jednak jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy jinému obžalovaný z nedbalosti způsobil smrt a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu, jinému smrt a větší škodu na cizím majetku, přičemž zohlednil míru spoluúčasti dalších účastníků silničního provozu. Tohoto jednání se dopustil u přečinu usmrcení z nedbalosti formou nedbalosti přímé dle § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákonu v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
17. Podle § 38, § 39 tr. zákoníku krajský soud nově ukládal trest obžalovanému, při stanovení druhu a výměry trestu přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a zdravotním poměrům obžalovaného a jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy. Přihlédl i k chování obžalovaného po činu, k okolnostem, za kterých k dopravní nehodě došlo, k následkům a především i k míře jeho zavinění a také k vysoké míře spoluzavinění poškozeného zemřelého. Spoluzavinění poškozeného i okolnost, že cisterna nebyla řádně osvětlena, což ztížilo její rozeznatelnost, vedly krajský soud k uložení jiného druhu trestu, než byl ukládán okresním soudem. Přihlédnuto bylo i k tomu, že obžalovaný sám nese velmi špatně tu skutečnost, že zabil svého bratra, důsledkem čehož se u něj rozvinula posttraumatická stresová porucha a léčí se u psychiatra. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v opise rejstříku trestů má sedm záznamů z let 1984-2002 pro násilnou a majetkovou trestnou činnost, ovšem od roku 2002 se již ničeho protiprávního nedopustil, v opise přestupků nemá žádný záznam, v evidenční kartě řidiče má tři záznamy z let 2007-2009, jedná se o drobné přestupky vyřízené blokovou pokutou, ke kterým s ohledem na odstup času již nelze přihlížet. Obžalovaný své zavinění na dopravní nehodě nepopíral. Jako přitěžující okolnost krajský soud musel vyhodnotit to, že trestný čin dle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku spáchal s rozmyslem dle § 42 písm. a) tr. zákoníku, a spáchal více trestných činů, což je přitěžující okolnost dle § 42 písm. n) tr. zákoníku. Přesto s ohledem na okolnosti dopravní nehody a především vysoké spoluzavinění poškozeného zemřelého, i zdravotní následky u obžalovaného dospěl krajský soud k závěru, že není nutné ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody. Krajský soud nově ukládal trest podle nejprísnejšího ustanovení právní kvalifikace, a to podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, a to úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 roků, který byl uložen v trestní sazbě od 1 roku do 6 let, tedy ještě při dolní hranici trestní sazby. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon tohoto trestu podmíněně odložil na delší zkušební dobu, a to v trvání 3 roků, kdy zkušební dobu lze ukládat od 1 roku do 5 let, tedy v polovině. Vzhledem k tomu, že trestné

činnosti se obžalovaný dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, byl mu uložen podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, a to v trvání 5 roků, tedy při polovině trestní sazby, po vyhodnocení hladiny alkoholu a následků trestné činnosti.

18. S ohledem na výše uvedené skutečnosti krajský soud přezkoumal i výroky o náhradě škody jak u poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, tak i poškozené nezletilé XY. Okresní soud pochybil, pokud krátil nárok pouze u nezletilé poškozené, kdy stejným způsobem měl postupovat i u poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR, současně řádně nezdůvodnil, proč poškozené G. přiznal pouze částku ve výši 400 000,- Kč, kdy jen stručně uvedl, že vycházel z výpovědi matky nezletilé, že poškozený žil se svou dcerou po dobu nejméně 10 let a i nadále s ní byl v kontaktu a o tuto pečoval, podílel se na financování jejich aktivit a s ohledem na to, že nebyl připoután bezpečnostními pásy dospěl k závěru, že lze přiznat částku 400 000,- Kč nezletilé na nemajetkové újme při usmrcení rodiče. Takovéto stručné odůvodnění je nedostačující a nepřezkoumatelné.
19. V trestním řízení proti obžalovanému se včas a řádně v adhezním řízení připojila poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR s částkou 4 172,- Kč představující náklady spojené s výjezdem zdravotní služby k poškozenému zemřelému (č. l. 272-278, 338), tyto náklady řádně pojišťovna doložila. Poškozená nezletilá XY, zastoupená zákonnou zástupkyní matkou Pavlínou M. a zmocněncem JUDr. Martinem Skybou, uplatnila v adhezním řízení nemajetkovou újmu v penězích a požadovala částku 1 000 000,- Kč s odkazem na ustanovení § 2959 zákona č. 89/2012 Sb. (č. l. 344-354).
20. S ohledem na zkonstatované spoluzavinění poškozeného zemřelého Vladimíra G. byla uplatněná náhrada škody Všeobecnou zdravotní pojišťovnou ČR krácena o 40 % a nově bylo krajským soudem podle § 228 odst. 1 tr. řádu obžalovanému uloženo zaplatit na náhradu škody této poškozené organizaci částku 2 503,20 Kč. Se zbytkem nároku na náhradu škody byla poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
21. U uplatněné nemajetkové újmy v penězích krajský soud konstatuje, že vztah mezi nezletilou a jejím otcem byl standardní, což vyplývá i z výpovědi její matky Pavlíny M. Tu otec nezletilé pár měsíců před dopravní nehodou opustil, neboť si našel mladou přítelkyni, což jeho dcera nesla velmi těžce, ale po celou dobu měla s otcem výborný vztah. Matka nezletilé také potvrdila, že oba bratři se měli velmi rádi. Nebyl proto důvod doplnit dokazování o výsledch navrhované svědkyně.
22. Okresní soud pouze uvedl, že za přiměřenou částku považuje 400 000,- Kč. Krajský soud však vycházel z jiné částky s ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu, kdy nevyhodnotil vztahy mezi dcerou a zemřelým jako nadstandardní, ale jako obvyklé, neboť přiložené fotografie a výpověď matky svědčí pouze o standardních vztazích. Nutnost vyhledání lékařské péče nezletilou nebyla ničím doložena.
23. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
24. Podle § 2959 o. z. při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
25. V souvislosti s tím, že citovaná právní úprava při rozhodování o výši relativní náhrady škody neposkytuje obecným soudům přesná vodítka pro její vyčíslení, shrnul Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 22. 12. 2015, sp. zn. I. ÚS 2844/14, judikaturou ustálená kritéria pro její určení. Jedná se o kritéria, která lze shledat jak na straně poškozeného (pozůstalého), tak na straně škůdce (osoby odpovědné). Jak je uvedeno v citovaném nálezu: "*Okolnosti, jež je třeba zkoumat na*

straně poškozeného, mohou být podle rozvíjející se doktríny zejména a) intenzita vztahu žalobce se zemřelým, b) věk zemřelého a pozůstalých, c) otázka hmotné závislosti pozůstalého na usmrcené osobě, d) případné poskytnutí jiné satisfakce. Pro výši náhrady je kvalita vzájemného vztahu klíčová. Psychická bolest ze ztráty velmi blízkého člověka (nově dle § 2959 Občanského zákoníku duševní útrapy) je často vnímána jako nesnesitelná, fyzická, omezující ostatní aktivity pozůstalého, mnohdy přerůstající až do duševního onemocnění. Při zohlednění věku zemřelého se odlišuje, nakolik je prožívána ztráta novorozence jeho rodiči, ztráta rodiče jeho dětmi nebo ztráta osoby důchodového věku jeho vnoučaty. Důležitou roli hraje i pocit zodpovědnosti rodiče za své děti. Ztráta osoby, na níž je pozůstalý existenčně závislý, se negativně projeví i ve sféře osobnostního prožívání. Jiná forma satisfakce než peněžitá (např. omluva odpovědné osoby) sice nemůže být sama o sobě dostačující, její poskytnutí a následné posouzení jejího významu však může promluvit do snížení peněžitého zadostiučinění...*Okolnosti na straně osoby odpovědné (původce zásahu)*, jsou a) postoj žalovaného (lítost, náhrada škody, omluva aj.), b) dopad události do duševní sféry původce - fyzické osoby, c) jeho majetkové poměry a d) míra zavinění, ev. míra spoluzavinění usmrcené osoby. Je zcela zřetelné, že postoj této osoby může podstatným způsobem ovlivnit vnímání újmy pozůstalými; vstřícné chování, omluva či projevená lítost škůdce může zmírnit dopady nemajetkové újmy, naopak jeho lhostejnost, arogance či vyjádřená bezcitnost ji může ještě prohloubit. Je nutné přihlížet též k jeho majetkovým poměrům tak, aby byla dána *možnost reálného uspokojení přiznaných nároků* [k výčtu kritérií...a dalším okolnostem ve vztahu k tomuto druhu odškodnění podrobněji zejména Švestka, J., Dvořák, J., Fiala, J. a kol. Občanský zákoník. Komentář. Svazek VI. Praha: Wolters Kluwer, 2014, s. 1117-1120 (komentář k § 2959 P. Vojtek) a k doktríně odškodnění duševních útrap blíže Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (k § 2055-3014). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1717-1723 (komentář k § 2959 P. Bezouška)]."

26. Dle rozhodnutí NS ČR ze dne 12. 4. 2016 sp. zn. 4 Tdo 1402/2015 při rozhodování o nároku poškozeného na náhradu nemajetkové újmy v penězích, uplatněném v rámci trestního řízení, je třeba vycházet ze všech specifík daného případu, jimž je třeba podřadit příslušná kritéria na straně poškozeného i pachatele, která mají vliv na vnímání duševních útrap a dopadu protiprávního jednání do sféry obou takových subjektů. Duševní útrapy spojené s prožíváním usmrcení blízké osoby je pro účely stanovení výše náhrady třeba posuzovat primárně z pohledu *obvyklého (průměrného) člověka* a její případné snížení či naopak zvýšení lze odvinout pouze od okolností, jež jsou v rámci trestního řízení řádně doloženy a prokázány poškozeným. Pouze komplexní posouzení vzneseného nároku umožní rozhodnout bez nutnosti dalšího dokazování, které by svým rozsahem směřovalo nad zákonem stanovený účel trestního řízení. V opačném případě bude na místě poškozeného s takovým nárokem odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních. Současně je nezbytné postupovat na základě *principu proportionality*, který zohlední i obdobné, v minulosti posuzované případy tak, aby soudní praxe mohla postupovat s co možná největší snahou o eliminaci nahodilého přiznávání rozdílných peněžitých částek, což by ve výsledku vedlo k právní nejistotě zúčastněných stran řízení. Ač nelze spravedlivě vyžadovat, aby pro takové případy byl opětovně zaveden jakýkoliv paušální limit, jako tomu bylo v minulosti, je třeba stále vnímat výši přiznané částky ve světle dosavadní judikатурní praxe a zachování její kontinuity, při zohlednění jiných kompenzačních nároků, které poskytují zvláštní hmotněprávní předpisy, jakož i při doplňujícím porovnání se stavem v obdobných cizozemských úpravách. *Dovolacímu soudu se proto jeví jako ospravedlnitelné, aby se stanovení výše náhrady odvíjelo v základním rozpětí mezi 240 tis. Kč až 500 tis. Kč, a to pro skupinu citově nejbližších osob, jakými jsou rodiče, děti a manželé.* Nutno zdůraznit, že takto stanovený rozsah kompenzace *odpovídá typovým (neutrálním) případům*, tedy takovým, kde nejsou naplněny pro konkrétní situaci zpříšňující či naopak zmírňující kritéria (jak bylo uvedeno výše např. v podobě rozdílné formy zavinění škůdce, věku pozůstalého, zvýšené intenzity jeho vztahu k zemřelé osobě, apod.). V případě dalších (méně intenzivnějších) příbuzenských vazeb pak bude uvedené rozpětí přiměřeně modifikováno. Lze přitom poukázat, že při shora uvedeném vnímání výše náhrady nemajetkové újmy za smrt osoby blízké, nestojí Nejvyšší soud osamoceně,

ale jeho názor je sdílen též v odborné literatuře (srov. např. Žďárek, R., Těšinová, J., Škárová, M., Waltr, R., Púry, F. a kol., Metodika odškodňování imateriálních újem na zdraví, 1. vydání. Praha: C. H. Beck 2015, str. 52). Nejvyšší soud z hlediska konstatovaného zachování proporcionality dodal, že v případě, že k odškodnění nemajetkové újmy podle § 2959 OZ dochází v důsledku projednané a meritorně rozhodnuté trestné činnosti, za niž byla pachateli uložena trestní sankce, je nezbytné i takovýto postup v podobě projednání věci orgány činnými v trestním řízení považovat za určitý satisfakční prvek z hlediska společenského vnímání.

27. Samotný obžalovaný nese uvedenou událost po psychické stránce velmi těžce, v důsledku usmrcení milovaného bratra, které zavinil, se léčí na psychiatrii pro posttraumatickou stresovou poruchu. S ohledem na to, že spáchal úmyslnou trestnou činnost, kdy řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu a způsobil uvedenou škodu, bude po něm pojišťovna chtít vyplacené částky poškozeným uhradit. S tímto dluhem obžalovaný nemůže vstoupit ani do insolvence s ohledem na to, že se jedná o trestnou činnost úmyslného charakteru a bude muset postupně uvedené přiznané částky pojišťovně zaplatit. K majetkovým poměrům lze přihlížet výjimečně ve smyslu jakési moderace vedené zájmem na tom, aby zásadně nedošlo k majetkové likvidaci škůdce a aby výše náhrady odpovídala principu proporcionality. Výše náhrady nemajetkové újmy by neměla dosáhnout takových rozměrů, že škůdce nebude schopen vést snesitelný a lidsky důstojný život. Vzhledem k tomu, že nemajetkovou újmu v penězích uplatnila pouze jedna osoba a škoda majetková nedosahuje takových rozměrů, nebyly přiznávány částky z důvodů majetkových poměrů na straně obžalovaného kráceny. Samotné trestní řízení a uložený trest obžalovanému je již jistou satisfakcí pro pozůstalou nezletilou, ale s ohledem na fatální následek – smrt poškozeného bylo na místě odškodnit i její duševní útrapy.
28. Krajský soud vycházel také z *rozsudku Nejvyššího soudu ČR č. j. 25 Tdo 894/2018-239 ze dne 19. 9. 2018*, které moderuje usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 1402/20158 z hlediska výše příjmů a inflace, s čímž krajský soud souhlasí. Zde se soud podrobně zabýval stanovením nemajetkové újmy v penězích u pozůstalých a konstatoval, že v zájmu zachování reálné hodnoty náhrad je třeba zohlednit i ekonomický vývoj společnosti. Od zavedení paušálních částek odškodnění v roce 2004 do roku 2015 (kdy nastala škodní událost v projednávané věci) došlo k nárůstu průměrných hrubých mezd v národním hospodářství o cca 50 %. Je tudíž třeba adekvátním způsobem zvýšit i základní (výchozí) částku jednorázové náhrady za usmrcení (obdobně jako předpokládá valorizaci náhrad nemajetkových újem citované ustanovení § 271i odst. 2 zákoníku práce, § 109 odst. 2 zákona č. 361/2003 Sb., § 124 zákona č. 221/1999 Sb. nebo Metodika k náhradě nemajetkových újem na zdraví uveřejněná pod č. 63/2014 Sb. soudních rozhodnutí a Stanovisek). K tomu lze dodat, že zákon č. 221/1999 Sb. s účinností od 1. 10. 2017 stanoví částku náhrady pro manžela a nezaopatřené dítě vojáka z povolání na 30násobek minimální mzdy, tj. ke dni účinnosti uvedené novely jde o částku 330 000,- Kč, zákon č. 361/2003 Sb. od 1. 1. 2018 určuje částku náhrady pro manžela a dítě příslušníka bezpečnostních sborů na 400 000,- Kč, jde sice o novelizace, jejichž účinnost nastala po škodní události v projednávané věci, avšak ilustrující směr vývoje právní úpravy v souvisejících oblastech a představu zákonodárce a o úrovni odškodnění typově obdobných újem a do jisté míry tak korigují závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 4 Tdo 1402/2015. Nejvyšší soud ČR považoval za účelné pro praxi (soudní i mimosoudní) obdobně jako v Metodice k náhradě nemajetkové újmy na zdraví pro zajištění automatické valorizace náhrad vázat jejich vyčíslení na ukazatel průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného. Se zohledněním shora zmíněných souvislostí lze základní částku náhrady považovat v případě nejbližších osob (manžel, rodiče, děti) 20násobek průměrné mzdy (obdobnou metodu užil Krajský soud v Ostravě v rozhodnutí ze dne 2. 12. 2014 sp. zn. 6 To 370/2014, ze dne 23. 10. 2015 sp. zn. 6 To 404/2015, ze dne 8. 4. 2016 sp. zn. 6 To 51/2016...).

29. S ohledem na výše citované rozhodnutí krajský soud vyšel u nezletilé poškozené ze základní částky 590 000,- Kč, kterou stanovil z průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství za rok 2017, tato činila dle údajů zveřejněných Českým statistickým úřadem 29 504,- Kč (tj. úmrtí nastalé v roce 2018) a její 20násobek tak činí částka 590 080,- Kč. Z této částky bylo odečteno 40 % s ohledem na spoluzavinění zemřelého a krajský soud došel k částce 354 000,- Kč po zaokrouhlení na celé tisíce, jako přiměřené zadostiučinění.
30. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu krajský soud obžalovanému uložil povinnost zaplatit na nemajetkové újme v penězích poškozené nezletilé XY. částku 354 000,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla se zbytkem nemajetkové újmy v penězích poškozená nezletilá XY, zastoupená matkou Pavlínou M., odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
31. Z těchto důvodů bylo odvolání poškozené nezletilé XY, zastoupené zákonnou zástupkyní matkou Pavlínou M., podle § 256 tr. řádu zamítnuto, jako nedůvodné.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-l) nebo § 265b/2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 21. ledna 2019

JUDr. Milan Ihnát v. r.
předseda senátu

Vypracovala
JUDr. Jaroslava Miketová